

Nordisk Ekumenisk KvinnoKommitté

Konferens Vardagsliv och tro

Kulturcentret Sofia, Helsingfors 16-19/8 2012

Uskalla Unelmoidsa! Våga drömma! Så stod det på kassen med papper vi fick vid konferensens början. Bilden under föreställer en kavat kvinna som med yviga gester, rött uppstudsigt hår och vackert mönstrad klänning traskar livet framå en solig dag. NEKK-konferensen blev en mötesplats, där vi ikunde känna oss starka och frimodiga, lämna bekymmer och tråkigheter därhemma under några dagar, för att påfyllda och stärkta återvända till vardagen. Kulturcentret Sofia bevarar den ortodoxa kulturtraditionen och mötet mellan den östra och den västra kristna traditionen. Vi inviterades att delta i en vattenvälsignelse vid stranden och vid de ordinarie morgonsamlingarna i kapellet. Den ortodoxa prägelns fanns med hela tiden. Jag tog till mig de vackra mönstren och dekorationerna i kyrkor och textilier, så vackra som kontrast mot det svarta, avskalade, strikta.

Miljön runt Sofia-gården – havsviken och tallarna – gav näring åt Pauliina Kainulainens presentation Varsamhet och Motstånd – Kvinnors visdomsteologi i vardagslivet. Hon uppmärksammade naturens betydelser i det andliga och kallade det för skogens teologi. Programmet i övrigt gav många fina exempel på kvinnors drömmar, engagemang och bedrifter.

Författaren Anita Goldman talade under rubriken Hängivenhet och motstånd om ordens värdeladdning, vad som är gångbart i dagens språk och vad som är helt fel. Kanske är det bättre att använda ordet hängiven i stället för mystisk? Ord som val och själv-ord har högre status än t ex orden tradition, enkelhet och vördnad. Hon uppmärksammade Elin Wägners koppling mellan andlighet och feminism, hon talade om mystikernas radikala insatser för goda ändamål, bland andra Mira från Indien, Hafes, Teresa av Aqila, Clara av Assisi, Margerite av Porete, Bakti, Akka Mahadevi. Är det löjligt att vara andlig? Då är det viktigt att våga vara löjlig!

Biskop Solveig Fiske samtalande i Helsingfors domkyrka med Pia Kummel-Myrskog om vardagsliv och tro, om att se livet nerifrån och om Latinamerikas skyddshelgon La Virgen de Guadalupe, som är närvarande i allt vardagsliv i Mexiko. Om fler kvinnliga helgon fick vi oss berättat i Esbos ortodoxa kyrka, där ikonmålare Helena Nikkanen berättade och visade en mängd ikoner i olika storlekar.

I samtalet mellan politikern Elisabet Rehn, tidigare försvars- och jämställdhetsminister i Finland och Gudrun Petrusdottir, dr. i samhällsvetenskap, ställdes frågan "Vad finns det kvar att göra?" Där diskuterades barn, familj och äldre, feminism, förebilder, nätverk. Det konstaterades att vi alla behöver varandra, att kampglöden avtagit, att det isolerade småfamiljslivet slukar all vår kraft. Kan vi genom att hjälpa varann i vardagen, likt livet i forna tiders gemensamma boende över generationsgränserna? Hur ser våra nya stödjande strukturer ut?

I seminariet om Krteativt Bibelarbete ställde Gunvor Lande, frågorna Har jag en vision? Hur ser min ställtid ut? Hurdant är vårt kristna språk? Frågorna ställdes till oss men även med ett fokus på hur Jesus förhöll sig till dessa spörsmål. Gunvor Lande är teologie doktor i och assisterande professor emerita vid Universitetet i Agder i Norge. Hon har varit med från början i arbetet med NEKK, Nordisk Ekumenisk Kvinnokommitté. Gunnel Borgegård, som också har en stor del i NEKKs verksamhet och utveckling, avtackades formellt och högtidligt av Metropoliten Ambrosius, då hon pensionerats från sin tjänst. Senare uppmärksammades hon med en känslös ceremoni vid lördagskvällens samkväm. Mycket vackert som tack för ett mycket gott arbete.

Upplevelsen av den finska folksjälen fördjupades genom utflykter till Helsingfors, Esbo och Borgå med professionell guidning. Dessutom - en helafton med Kalevala i text, sång och musik. Outi Pulkkinen sjöng runosånger och Tiina Komulainen spelade kantele. En helt fantastisk föreställning som började med ljud i trapphuset, som sakta närmade sig och tilltog i styrka. Ett skri, mystiska mummel, tjatter och jojk till suggestivt trumspel, i repris, långt bortifrån, närmare och närmare. Jag kände in i märgen det finska folkets sorger och kamp genom århundraden och årtusenden, ända tillbaka till istidens slut, det samiska ursprunget, naturens tissel och tassel... Och köpte med mig två CD-skivor hem, som souvenir från ett tillfälle jag gärna vill minnas länge, länge.

Det nordiska i gemenskapen kom till uttryck i alla olika dialekter och språk som talades, en sorts blandnordiskt språk med både östlig och västlig klang, ingen dansk deltagare fanns med. I lördagens underhållning kunde vi njuta av kraftfull isländsk sång, finsk och svensk poesi. Gemensam sång och cirkeldans enade oss ytterligare ett snäpp. Många goda möten blev det, många nya erfarenheter och undanlyfta stenar så synfältet blev ännu lite mer vidgat.